

страна, като че ли искаше да каже на публиката: „Ето и азъ съмъ тукъ!“ Следъ Мирата вървѣше, пристъпвайки бавно, стариятъ Кримъ. Той гледаше право предъ себе си и често примигваше. Като излѣзе на манежа, той зави надѣсно, дойде до своето столче, изкачи се на него и седна на заднитѣ си лапи. Последни вървѣха Али и Рамбоже. Тѣ бѣха равнодушни и безчувствени лъвове.

Веднага следъ лъвоветѣ презъ тунела излѣзе на манежа Борисъ Едеръ. Неговиятъ помощникъ Емилъ дръпна връвта на решетичната врата между тунела и манежа, и вратата се затвори.

Циркътъ заглъхна. Ни шепотъ, ни звукъ. Всичко се превърна въ внимание. Очитѣ на всички се приковаха къмъ лъвоукротителя, който караше своитѣ питомци да идатъ по мѣстата си.

— Примусъ, на мѣсто! На мѣсто, Рифи! — командуваше Едеръ.

Братята, рѣмжейки, отминаваха своитѣ столчета и не искаха да се изкачатъ на тѣхъ. Едеръ извърна ржка назадъ, и презъ решетката помощникътъ му подаде дървена сопа. Той прекоси пѣтя на непокорнитѣ братя и извика:

— На мѣсто!

Лъвоветѣ заканително се озбиха, обърнаха се и неохотно се изкачиха на своитѣ столчета. Миратъ сжщо така прояви известно непокорство, преди да седне на мѣстото си. Али и Рамбоже се възкачиха на столоветѣ си безъ видима съпротива. Само Ганди, който бѣ познатъ като най-страхливъ, сега неочаквано се заинати. Той изглеждаше отъ нѣщо възбуденъ, а това караше Едера да се безпокои. Едеръ протегна ржка назадъ и Емилъ му подаде презъ решетката камшика. Когато камшикътъ изплющѣ нѣколко пѣти, Ганди съ рѣмжене се запѣти къмъ мѣстото си и се изкачи на столчето.